

Panda'nın Kayıp Bambusu

Ebru Mina TOMURCUK

Panda'nın Kayıp Bambusu

Ebru Mina TOMURCUK

Yeşil Dağlar'ın yükseklerinde, sisin uykulu bir kedi gibi kıvrıldığı yerde, Bao adında bir panda yaşardı. Bao iki şeyi severdi: güneşte şekerleme yapmak ve tatlı bambu yemek. Her sabah dağ vadisindeki en sevdiği bambu korusuna yürürdü. Sazlar uzun ve çıtırdıydı ve Bao onlardan asla sıkılmazdı.

Bir parlak sabah, Bao küçük hasır sepetini kaptı ve koruya koştu. Ama oraya vardığında, yuvarlak siyah gözleri kocaman açıldı. Bambular gitmişti! Sadece kısa kütükler kalmıştı ve toprak çıplaktı. Bao'nun tombul beyaz karnı açlıktan guruldadı. Oturdu ve üzgün bir iç çekti.

Tam o sırada, eğrelti otlarından bir hışırtı geldi. Bir kulağının arkasına yeşil bir yaprak sıkıştırmış Rusty adında bir kızıl panda çıkıverdi. 'Neden suratın asık, Bao?' diye sordu Rusty, gür halkalı kuyruğunu sallayarak. Bao boş kütükleri işaret etti. 'Bambum kayboldu,' dedi. 'Ne yapacağımı bilmiyorum.'

Rusty'nin koyu gözleri parladı. 'Endişelenme,' dedi. 'Sana yeni bir bambu korusu bulacağız. Bu dağları iyi bilirim.' Omzundan küçük bir bez çanta çıkardı. 'Bir haritam var ama eski ve lekeli. İpuçlarını takip etmemiz gerekecek.' Bao biraz umutlandı. 'Bana yardım edecek misin?' diye sordu. 'Elbette!' dedi Rusty. 'Takım çalışması büyük sorunları küçültür.'

İki arkadaş dağ yolundan aşağı yola koyuldu. Kısa süre sonra mavi bir boyunbağı takmış, yonca kemiren bir tavşanla karşılaştılar. 'Affedersiniz,' dedi Rusty kibarca. 'Buralarda bambu korusu gördünüz mü?' Tavşanın uzun kulakları seğirdi. 'Garip bir şey gördüm,' diye fısıldadı. 'Dereyi takip edin, yaşlı meşe ağacına kadar. Ama dikkatli olun—yol taşlık.'

Bao ve Rusty tavşana teşekkür ettiler ve dereyi takip ettiler. Su pürüzsüz taşların üzerinden şırıldıyordu. Aniden Rusty durdu. 'Bak!' diye bağırdı. Suyun yanında küçük bir bambu çalısı büyümüştü ama sarmaşıklara dolanmıştı. 'Bu sarmaşıklar onu boğuyor,' dedi Bao. 'Hadi onu kurtaralım.' Sarmaşıkları dikkatlice çektiler ve bambu uzun ve yeşil durdu.

Onlar alıřırken, yukarıdan yumuřak bir tüş geldi. Yuvarlak gözlüklü bir baykuř bir daldan ařağı baktı. 'Aferin, küçükler,' dedi. 'Ben bilge yařlı Olive. Ormana yardım ettiğınızı görüyorum.' Bao eğildi. 'Bambu dolu gizli bir vadi arıyoruz,' dedi. Olive başını salladı. 'Orayı bilirim. Ama önce tavřana yardım edin—yuvası devrilmiř dallarla kapanmıř.'

Bao ve Rusty tavşana geri koştu. Yuvası gerçekten de kapanmıştı. 'Onu açacağız,' dedi Bao. Güçlü siyah bacaklarıyla dalları itti ve Rusty minik patileriyle ince dalları çekti. Tavşan kocaman gözlerle izledi. 'Teşekkür ederim!' diye ciyakladı. 'Siz iyi kalpli arkadaşsınız.' Yuva açıldığında, tavşan onlara bir hediye verdi: parlak mavi bir tüy. 'Bu, vadiyi bulmanıza yardım edecek,' dedi.

Baykuş Olive önden uçarak yolu gösterdi. 'Mavi tüy bir ipucu,' diye açıkladı. 'Şelalenin arkasındaki gizli yola işaret ediyor.' Bao ve Rusty bir kükreme duyana kadar dereyi takip ettiler. Bir şelale uçurumdan aşağı dökülüyor, güneşte parlıyordu. 'Arkasında,' dedi Olive, 'dar bir patika var. Sadece birlikte çalışanlar geçebilir.'

Bao tedirgin oldu. Şelale gürültülü ve vahşi görünüyordu. Ama Rusty patisini sıktı. 'Biz bir takımız,' dedi. 'Ben önden gideyim, sen arkamdan gel.' Su perdesinin arkasına dikkatlice adım attılar. Patika kaygandı ama Bao Rusty'nin kuyruğunu tuttu ve Rusty Bao'nun sepetini tuttu. Yavaşça ve güvenle geçtiler.

Diğer tarafta patika yukarı kıvrılıyordu. Bao'nun kısa bacakları ağrıyordu ve karnı gurulduyordu. 'Çok açım,' diye sızlandı. Rusty ileriye işaret etti. 'Bak!' diye bağırdı. Orada, altın güneş ışığıyla yıkanmış gizli bir vadi uzanıyordu. Her yerde bambu büyümüştü—uzun, yeşil ve çıtır. Bao'nun gözleri parladı. 'Buldun!' diye sevindi.

Bao ve Rusty sevinle dans ettiler. Bao yumuřak bir filiz kopardı ve Rusty ile paylařtı. 'Bu řimdiye kadarki en iyi bambu!' dedi Bao. 'Ve onu bulmama sen yardım ettin.' Rusty glmsedi. 'Birbirimize yardım ettik,' dedi. 'Ve tavřana ve ormana yardım ettik.' Sıcak gneřin altında birlikte oturup mutlulukla yediler.

Baykuş Olive yanlarına kondu. 'Harika bir takım çalışması gösterdiniz,' dedi. 'Unutmayın, doğa bize çok şey verir. Onu korumalıyız.' Bao başını salladı. 'Bu vadiyle ilgileneceğim,' diye söz verdi. 'Ve onu arkadaşlarımla paylaşacağım.' Rusty de kabul etti. 'Yolu açık tutabilir ve yeni bambu filizleri dikebiliriz.'

O günden sonra Bao ve Rusty gizli vadiyi sık sık ziyaret ettiler. Bambu filizleri diktiler ve sarmaşıkları temizlediler. Tavşan da geldi ve Olive yukarıdan izledi. Vadi daha yeşil ve daha mutlu oldu. Bao bambusunu bir daha hiç kaybetmedi, çünkü onunla ilgilenmesine yardım eden arkadaşları vardı.

Bir akşam, güneş dağların arkasında batarken, Bao ve Rusty bir kayanın üzerinde oturdular. 'Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim,' dedi Bao. 'Burayı tek başıma bulamazdım.' Rusty'nin halkalı kuyruğu arkadaşına dolandı. 'Arkadaşlar böyle yapar,' dedi. 'Birlikte her sorunu çözebiliriz.'

Ve böylece, dağ vadisinde, panda ve kızıl panda mutlu yaşadılar. Takım çalışmasının büyük sorunları küçülttüğünü ve doğayı korumanın paylaşıldığında bir sevinç olduğunu öğrendiler. Her gün ormanla ilgilendiler ve orman da onlarla ilgilendi. Son.